

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 294. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

KEDD, 1952 DECEMBER 16.

Dolgozó népünk szíjárdan és egységesen követ bennünket, mert tudja, hogy helyes az út, melyen járunk s biztos benne, hogy újabb sikereket, újabb győzelmeket felé vezet. (Rákosi)

Rákosi Mátyás elvtárs beszéde az országgyűlés új ülészakán

Hétfőn délelőtt megkezdődtek a tanácskozások a parlamentben

Az 1953. évi költségvetés meg- tárgyalására hétfőn délelőtt a parlamentben megkezdte tanács- kozásait az országgyűlés.

Tizenegy óra után néhány perccel vonultak be a terembe a minisztertanács elnökhelyette- sei és a minisztertanács tagjai, élükön Rákosi Mátyás elvtárral, a minisztertanács elnökével. A terembe lépő Rákosi elvtársal

helyükről felállva, viharos taps- sal köszöntötték dolgozó népünk képviselői. Ezután Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke meg- nyitotta az új ülészakát, majd Szabó Piroska, az Elnöki Tanács titkára számolt be az Elnöki Tanácsnak az elmúlt ülészakán óta végzett munkájáról.

Szabó Piroska beszámolóját az országgyűlés tudomásul vette, majd Gerő Ernő elvtárs, a mi- nisztertanács elnökhelyettese az állami statisztikáról szóló tör- vényjavaslatot, Ott Károly elvtárs, pénzügyminiszter pedig az 1953. évi állami költségvetést és a költségvetésről szóló törvény- javaslatot terjesztette be.

Ezután a képviselők viharos taps közben Rákosi Mátyás elvtárs, a minisztertanács elnöke emelkedett szólásra.

Lászlólag minden „rendben” van: az Amerikai Egyesült Államok kényszerítette Nyugat- európa, Japánt és a többi kapita- lista országot, hogy összehúzzák nadrágszíjukat: Néme- ország (Nyugat-Németország), Anglia, Franciaország, Olaszor- szág és Japán az Egyesült Álla- mok karmai közé került és en- gedelmesen teljesíti parancsait. Helytelen lenne azonban azt gon- dolni, hogy „örök időkre” min- den „rendben” maradhat, hogy ezek az országok a végtelenségig tűrni fogják az Egyesült Államok uralmát és jármát, nem próbálják meg, hogy az ameri- kaiak rabságából kiszabaduljanak és az önálló fejlődés útjára lépjenek...

Feltételezhető-e, hogy ezek az országok a végtelenségig tűrni fogják a mai helyzetet, amikor az amerikaiak a „Marshall-terv” keretében nyújtott „segély” leple alatt befészkelik magukat Anglia és Franciaország gazda- ságába és igyekeznek azt az Egyesült Államok gazdaságának függvényévé tenni, amikor az amerikai tőke elhódítja az angol és francia gyarmatokon lévő nyersanyagot és felfelvőplacot és ily módon vérszenen fenyegeti az angol és francia kapitalisták nagy profitját? Nem helye- sebb-e azt mondani, hogy a kapita- lista Anglia, majd nyomában a kapitalista Franciaország vé- gül is kénytelen lesz kitépni ma- gát az Egyesült Államok öf- séből és konfliktusba kerülni ve- lé, hogy biztosítsa magának az önállóságot és persze a busás profitot?

Térjünk át a fő legyőzött országokra (Nyugat-Német- országra) és Japánra. — Ezek az országok most nyomor- zásban tengődnek az ameri- kai imperializmus csizmája alatt. Az amerikai megszállási „rendszer” bilincsbe verte iparukat és mezőgazdaságukat, kereskedel- müket, — kült és helypolitikájukat egész életüket. Hiszen ezek az országok tegnap még im- perialista nagyhatalmak voltak: amelyek Anglia, az Egyesült Államok és Franciaország urai. Mánál alapját Európában és Ázsiában megrendítették. Akí úgy véli, hogy ezek az országok nem kísérik meg, hogy újhol talpra álljanak szétzúzó az Államok „rendszerét” és erő- szakkal kitörjenek az önálló fej- lődés útjára — az csodákban hisz.

Sztálin elvtárs zsenális meg- állapításait rengeteg olyan tény igazolja, amely abba az irányba mutat, hogy az Egyesült Államok szövetségesei kezdik türelhetlenné válni a helyzetüket. Az amerikai monopóliók politikája, mint a fasiszta politika általában kizsákmá- nyoló, erőszakos, durva, kímélet- len, szakadatlanul megsérti szövet- ségeinek létevédeleit. Önerzetét, nemzeti büszkeségét. Gondoljunk arra, hogyan lökte félre az Egye- sült Államok kormánya Angliának azt a kérését, hogy a Földközi

tenger flottájának angol legyen a parancsnoka. Elutasították az angol kormány azon alázatos kéré- sét, hogy a csendesóceáni paktum tárgyalásánál, melybe Ausztráliát és a kétféle lakosú Újzelandot bevonják, legalább mint megf- gyelő lehessen jelen.

A francia nép fel van habo- rodva amiatt, hogy az Egyesült Államok beleülnék a francia gyar- matokba. Elkeveredve látja, hogy az amerikai tőkés azzal fenyege- tőznek, hogy a német fasiszták és Franco támogatásával szorítják a falhoz Franciaországot és így kényszerítik rá akarataikat, Nyug- at-Németországot nyitlan és szemtelenül rabolják meg. Például olcsón elvisznek kilencmillió tonna szenet és ennek egyrészt dupla áron, mint amerikai importot visz- szahozzák. Az amerikai katonák és hivatalnokok akik Angliában, Franciaországban és a többi szö- vetséges, vagy megszállott or- szágekban a legkülönbözőbb cí- men tízezerrel nyüzsgőnek, pö- khendi magatartással, durvasá- gokkal, kicsapongásokkal és gar- rázdálkodásokkal maguk ellen bo- szlítják a lakosságot. Ez így van világszerte.

A Nyugat-Németországban meg- jelenő Freies Europa című újság ezt írja erről: „Európában csak úgy, mint Ázsiában az amerikai- lenesség egyre inkább növekszik. Abban az időben, amikor a távol- keleten mindennek, ott Japánban nő az amerikaellenesség Európá- ban, különösen Nyugat-Németor- szágekban erősödött, ahol egyre élesebb az amerikaiak elleni kriti- ka és olyan formákat öltött, amely komolyan veszélyezteti Washing- ton és Bonn között a viszonyt. De Franciaországban, Olaszország- ban, Belgiumban, Angliában, Svéd- országban és Ausztriában is erő- södik az amerikaellenesség.”

A Colliers amerikai folyóirat pá- rizsi tudósítja erről a kérdéssel így ír: „Az Egyesült Államokat egész Nyugat-Európában a leg- hevesebb támadások érik a nem- kommunisták részéről is. Ezek a kirohanások minden amerikai megdöbbenetnek, elképesztének és nyugtalanítanak... Három ország- ban, Angliában, Franciaországban és Nyugat-Németországban tár- maznak legerősebben.”

Arról is panaszkodik ez a folyó- irat, hogy a népek az Amerikai Egyesült Államokban és nem a Szovjetunióban kezdik látni ellen- ségüket.

Es valóban, Londontól Tokióig a házak falát egyre sürűbben borí- tja be az a felirat: „Jankee go home!” „Jenki takarodj haza!” Ez a néphangulat oda vezetett, hogy Dél-Amerikában egymásután buk- nak meg a választásokon az ameri- rikabarát köztársasági elnökök. — Az Egyesült Nemzetek Szövetsé- gében, ahol két évvel ezelőtt még Amerika szövetségesei és vazál- usai révén korlátlanul rendelkezett, most egyre-másra vereség éri. Nyugat-Németországnak a katonai keretszerződés ratifikálása körü- l hetek óta folyó tuza-vonását is az (Folytatása a 2. oldalon)

Rákosi elvtárs beszéde

Tisztelt Országgyűlés! Megragadom az alkalmat — kezdte beszédét — hogy a költsé- gvetés tárgyalása előtt ismer-

tessem a nemzetközi helyzetet, hazánk belső helyzetét és azokat a feladatokat, amelyek előttünk állanak.

A nemzetközi helyzet

A nemzetközi helyzetet az jellemzi, hogy az Egyesült Álla- mok monopóliokapitalistái egyre nyitabban törnek világszerte és céljuk elérésére egyre nyitabban készítik elő a harmadik világháborút. Ezzel kapcsolatban egyre élesebb a háborús uszítás a Szovjetunió, a békéltábor ellen.

Az amerikai imperialisták világszerte terjesztik támogatásá- ra alávetik maguknak a többi kapitalista országokat. Ezeket az országokat a „Marshall-segély” révén, vagy hasonló módon gaz- dasági függésbe hozzák, szöve- lésüket kötik ezeknek az orszá- goknak reakciós tökésekkel, akik szívesen eladják hazájuk függet- lenségét a dollárért és azért, hogy az amerikai kizsákmányo- lók oldalán mint „fiatalabb” cégtárs, folytathassák saját dolgo- zó népük megrablását. Az amerikai imperialisták ezekre a szövetséges országokra eszeve- szett fegyverkezést kényszeríte- nek rá, ami nagy haszon forrá- sa számukra, tekintettel arra, hogy a fegyverek jelentékeny részét ők szállítják. Megkezdtek Nyugat-Németország és Japán fellegyverzését is. Világszerte lá- zásan építik a hadiiparszpon- tokat és szervezik a legkülönbö- zőbb támadó szövetségeket.

Az Amerikai Egyesült Álla- mok monopóliókésői ugyanakkor fokozott mértékben zsákmányol- ják ki gazdaságilag szövetsége- seiket. Míg az amerikai piacot magas védővámokkal veszik körül, maguk benyomulnak Angliába, Franciaországba. Beülnék szö- vetségesek gyarmataiba, szívó- san, alattomosan kizsákmányolják, hogy maguk ülhessenek oda. Az utolsó hetekben vált nyilvánvá- lóvá például, hogy Iránba a ki- szorított angol tőkés helyébe az amerikaiak készülnek beülni és az angolok most azon mes- terkednek, hogyan kaphatnak részt az iráni olajat kézbevevő amerikai társaságban, hogy így legalább a veszett fejsze nyelét megmentsék. Az amerikaiak be- ülték Marokkóba, a francia gyar- matba és egy 1832-es szerződés alapján, melyet az akkori szul- tannal kötöttek, kicsikarták, hogy vámmentesen viszik be oda áruikat.

A harc a piacokért rendkívül kiélesedett. Kielesedett azért, mert a második világháború után már nem áll a kapitalista kizsákmányolók rendelkezésére

az a nyolcszázmillió lakossal bíró terület, amely a Szovjetunió vezetete békéltáborhoz tartozik. Az összesült kapitalista világsz- erben a versenyt élesíti az is, hogy újra megjelent a japán és nyugatnémet konkurrencia. Meg- nehezíti a gyarmati kizsákmá- nyolást, hogy a gyarmati és fél- gyarmati népek szabadságharcra elnyomóikkal szemben a Szov- jetunió győzelme és a kínai nép felszabadító harca következtében hatalmas lendületet kapott. Az elmúlt egy-két esztendőben ezek- ben a gyarmati és félgymarmati országokban, Tunisztól Dél-Afri- káig és Iraktól Vietnámbig, ha- talmas erővel lángolt fel a gyar- mati elnyomók elleni harc.

Az amerikai monopólióké világszerte törekvésének és a háború előkészítésének elkerül- hetetlen velejárója, hogy magá- ban az Egyesült Államokban éles fasiszálódási folyamat indul meg. A háborús agresszor otthon, a saját országában biztosítani akar- ja a hátát. Biztosítani akarja oly módon, hogy üldözi, terrori- zálja a békét védő, háborút el- lenző demokratikus szervezeteket, elsősorban a kommunisztákat, haladó polgárokat.

Az Egyesült Államokban kezdenek mindenkit üldözni, aki szót emel a polgári szabadság mellett, a békéért, vagy aki egy- szerűen nem ért egyet a mono- polióké háborús uszításával. A besúgók, spiellik, provokátorok, kopók sohasem látott hada nyüz- szög Amerikában. A titkosrend- őrség minden munkás ujjlenyo- matát megszerzi. A városok ut- cáin, terein figyelmeztető táblák hívják fel a polgárokat arra, hogy lesekedjenek szomszédaik- ra és tapasztalataikat jelentsek be a titkosrendőrségre. Ez a tit- kosrendőrség a „szabad Ameri- kában” olyan hatalom, amilyen- hez hasonló a régi rendőrálla- mok nem ismertek. Ez a titkos- rendőrség mindenható. Ma már ott tart Amerika, hogy Eisen- hower jövődó kormányának tagjai, Dulles külügyminiszter- jelölttel az élükön, hivatalosan felkérték a titkosrendőrség ve- zetőjét, hogy mielőtt miniszteri széküket elfoglalják, állítson ki róluik erkölcsi bizonyítványt.

Az Egyesült Államok monopó- liókésői világszerte céljait és agressziós terveiket a demokrá- cia és a szabadság megvédésének ürügye alatt készítik elő. S mert

kezükben van az Egyesült Álla- mokban — és más tőkés országok- ban — nemcsak az államhata- lom, hanem a sajtó, a televízió, a színház, a rádió, az egy- ház, a legtöbb szakszervezet vezetése, egyelőre félre tud- ják vezetni a néptömegeket. Miközben szabadságról és demokráciáról szájál, az ameri- kai monopólióké háborús hiszté- riát teremt, melyben a népszab- dság utolsó maradványait is kezdi megsemmisíteni és egyre inkább átveszi a német náciak, a német fasiszmus minden funkció- ját.

Ugyanezt teszi nemzetközi mé- retben is. Szolgálatába állítja Hitler és Mussolini háborúsütnös tábornokait, a német és japán fasisztákat. Udvarol Francónak, a spanyol nép hőhéának. Gon- dosan összegyűjti a világ minden részéről a megszokott fasiszta csöcselék maradványait és világszerte segíti a reakciós, nép- elnyomó erőket, min ahog ezt annakidején Hitler és Mussolini tették. Ezzel párhuzamosan üldö- zi, ahol csak módja van rá, a béke, a demokrácia, a népszab- dság erőit. Így az Amerikai Egyesült Államok fokozatosan a világ zsandárává válnak.

Az erőszakot fegyverkezéssel jár, melyet az amerikai imperia- listák szövetségeire kényszerí- tenek, hogy a hadiipar egyre inkább elharácsolja a békeipar elől a nyersanyagot, ami foko- zódó munkanélküliségre, a dolgo- zó tömegek életszínvonalának csökkenésére vezet a kapitalista országokban.

Az ipari munkások a kapita- lista országokban hatalmas sztrájkokkal igyekeznek életszín- vonalukat megvédeni. Az Egye- sült Államokban az acélipari munkások sztrájkja 7 hétig tar- tott és 20 millió tonna acél kiesé- sét okozta. A rosszabbodó gazda- sági helyzet következtében a kapita- lista államok legtöbbjében kezd egyre jobban terjedni a felismerés, hogy az ellenség ma- ga a szövetséges, az Amerikai Egyesült Államok és hogy ez or- szágok függetlenségét és szabad- ságát egyetlen oldalról, az Egye- sült Államok imperialistáinak oldaláról fenyegeti veszély.

Felmerül a kérdés, annyira hatalmasra kerítette-e az amerikai monopólióké a többi kapitalista or- szágot, hogy kizárta annak lehetősé- gét, hogy a tőkésországok egy- másközött vagy az Egyesült Álla- mok ellen háborút viselhesenek? E kérdésre Sztálin elvtárs kor- szakkalkotó művében „A szociali- mus közgazdasági problémái a Szovjetunióban” a következő vá- laszt adta:

Rákosi elvtárs beszéde az országgyűlés új ülészakán

(Folytatás az 1. oldalról)

az ellenállás okozza, mely a nyugatnémet tömegekben a bonni bábormány amerikai barát politikájával szemben megnyílván. — Az amerikai imperialista agressziója kezd világszerte megfelelő ellenhatást kiváltani.

Magyarország, mint a béketábor há tagja, lépten-nyomon tapasztalja az amerikai háborús gyújtogatás agresszióját és gyűlöletét. Az Amerikai Egyesült Államok akadályozták meg eddig azt, hogy Magyarországot felvegyék az Egyesült Nemzetek Szövetségébe. A Szovjetunió minden észszerű javaslatát, mely arra vonatkozott, hogy az összes fekvőtelre jelentkező országokat, köztük Magyarországot is, felvegyék az ENSZ-be, az Egyesült Államok és csatlósai makacsul elutasították. Az Egyesült Államok csak saját csatlósait és vazallusait hajlandók az ENSZ-be felvenni.

Az Egyesült Államok mind a mai napig nem szorgáltatták vissza azoknak a magyar javaknak jelentékeny részét, amelyeket a német fasiszták és a magyar nyilasok 1944-45-ben nyugatra hurcoltak. Az Egyesült Államok kormányát ezeknek a javaknak visszaszolgáltatására kötelezi a békeszerződés, kötelezik a saját ünnepeit nyilatkozataik. Ezeknek a javaknak jelentékeny része magába az Egyesült Államokba vándorolt. És bár ismételt visszaköveteltük őket az Egyesült Államok makacsul megtagadta ezt az állítást is elismert jogos követeléseink teljesítését. Emiatt kénytelenek voltunk nem egyszer diplomáciai jegyzékben tiltakozni.

A Magyar Népköztársaság kormánya helyesen járt el amikor nyilatkozatában felépít az új világháború kirobantását célzó, ez újabb imperialista kísérlet ellen.

Rákosi elvtárs ezután foglalkozott a magyar kormánykudorcsát berlini látogatásával, rámutatott arra, hogy e látogatás is megerősítette a német és a magyar nép baráti kapcsolatát, kölcsönös rokonszenvét és komoly hozzájárulást jelentett a béke megvédéséért vívott harcban.

A Magyar Népköztársaság kormánya az Amerikai Egyesült

A béketábor erősödése

Láttuk az imperialista tábor képét, azét a táborét, melynek termégerőit pangának, melyben milliók szenvednek a munkanélküliségtől, ahol késégy menő verseny dúl az országok között és egyik ország zakatol, anélkül le akarja igazni és ki akarja fosztani a másikat s ahol lazasan készílik elő az új világháborút. Egész más, ezzel szögezen ellentétes képet mutat a Szovjetunió és a népi demokráciák tábor. Ennek célkitűzése nem a mások megrablása, nem a háború, hanem a kölcsönös segítség, a béke. Gazdasága nem ismer vadságokat, nem ismer munkanélküliséget. Fejlődése egyenletes. Célkitűzése nem a tőkés maximális haszna, hanem a népek anyagi és kulturális szükségleteinek maximális kielégítése. Ez a gazdaság biztosítja a dolgozó nép életszínvonalának rendszeres emelését. Itt nincs késégy menő verseny, ezt a demokratikus tábor országainak baráti együttműködése, a kölcsönös segítség jellemzi.

Ennek megfelelően a demokratikus tábor gazdasági erői gyorsan fejlődnek. Mindenki számára világos, hogy a béketábor gyors gazdasági fejlődését az erős honvédelem előfeltételének megfelelő növekedése kíséri. Előfeltétel az imperialista táborral, mely folyton erejének fitogtatásával igyekszik ráijeszteni a

Államok agressziójával kapcsolatban kénytelen volt tiltakozni — mondotta a továbbiakban — amikor az Egyesült Államok szénátusa a békés országok közti normális viszony példátlan megsértésével százezer dollárt szavatolt meg arra, hogy a béketábor országaiba, köztük hazánkba is megszökött fasisztákat, kémeket, gyilkosokat, szabotőröket csempésszen, akik feladata gyújtogatás, gyilkosság, szabotázs, kémkedés. Ennek a százezer dollárnak felhasználási módjáról és arról, hogy kik az amerikai típusú szabadvilág és demokrácia szövetségesei és kiküldöttjei, élénk világszerte derített a Jugoszláviából hozott átdobott handiták nemrég lefolytatott pere. Mi már régen tudtuk és nem egy alkalommal hivatalos nyilatkozatokban és jegyzékekben leszögeztük, hogy a hazánkban letelepedett kémek, provokátorok, szabotőrök mögött legtöbbször az Egyesült Államok állnak. A Rajk-per óta az is világos számunkra, hogy a Tito-banda, amely déli határunkon garázdálkodik, az amerikai imperialista agentúrája, hogy maga Tito a tőkés és fasiszták régi ügynöke. Amikor a Rajk-per idején ez kiderült, a tőkés sajtó mindezt váltig tagadta. Ma már ezt a tőkésék maguk is elismerik.

A New York Times Magazin tudósítója, Handler Jugoszláviából való visszatérése után így nyilatkozott: „Washingtonban végleg meggyőzték róla, hogy Tito a Jugoszlávia szocialista építéséről hangzó szótlanait nem kell komolyan venni.” Tito valójában hozzáfogott Jugoszláviának egy fasiszta típusú burzsoá államra való átalakításához. Tito fasiszta típusú burzsoá állama az amerikai agresszió határára előretolt része. A handiták, akiket határainkon átdobtak, ennek megfelelően tetőtől-talpig amerikai felszereléssel voltak ellátva, amerikai volt a gumicsónak, az automatarevolver, a gyilkok, a cikálkái és a bilincs. Dolgozó népünk számára nagyon tanulságos volt ez a per, mert újra látta belőle, hogy az amerikai propaganda mögött, mely szabadságról és demokráciáról szónokol, ott a tör, a mérreg és a bilincs. Mi levonjuk ennek a pernek tanulságait és még éberebbek, még kiméltlenebbek leszünk népünk és békénk minden ellenségével szemben.

gyengékre, a szocialista tábor tagjai nem kardesörteők. De természetes, hogy e kérdés felvetődik és a Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusán nem egy szómonk hangzott, hogy a szovjet honvédelem olyan erő, amely minden agresszor támadását meg tudja hiusítani.

Ekkhez csak annyit felelünk hozzá, hogy a magyar népi demokrácia növekvő, gazdasági erejének megfelelően gondot fordít honvédelmünk erősítésére. Semmi áldozatot nem sajnálunk, hogy békénk és jövő fejlődésünk há őrt, fiatal honvédségünket úgy fejlesztjük, hogy meg tudjon felelni a rá háruló feladatoknak. Használó a helyzet a többi népi demokráciákban is. És hogy mire képes a hazáját védő, felzabudult nép, arra legjobb példa Korea, ahol az Egyesült Államok és vazallusainak minden erőfeszítése kudarcba fulladt a koreai nép és a kínai önkéntesek hősiességén és ahol, mint Vasziljevskij elvtárs, a Szovjetunió honvédelmi minisztere meg állapította, az Egyesült Államok történelmének legsúlyosabb veresége érte.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusa hatalmas sergesszénle volt. A kongresszuson arról is meggyőződhetünk, hogy a tőkés és gyarmati országok forradalmi, demokratikus

és kommunista pártjai bátran viszik előre a népszabadság és a nemzeti függetlenség zászlaját. Az új életet építő népek 800 milliói, biokkja nemcsak gazdasági, de a honvédelem szempontjából is hatalmas erő, melyet világszerte támogatnak a béke hívei, a haladás harcosai.

Abbó, hogy a tőkés tábor tagjai előbb, vagy utóbb egymás torkának esnek és abból hogy a szocializmust építő államok honvédelme erős, nem következik, hogy a béke megvédéséért folyó harcunkat a legesélyesebb mértékben is csökkentjük. Szóval elvtárs rámutatott arra, hogy milyen hatalmas eredmény az, ha a béke-mozgalom sikere esetén elvezei az adott háború elhárításához, ideiglenes elodázásához az adott béke ideiglenes fennmaradásához, a kardesörteő kormány lemondásához és olyan kormányra való felváltásához, amely kész ideiglenesen fenntartani a békét.

A világot átfogó béke-mozgalom, amelynek kongresszusa most folyik Bécsben, már eddig is hatalmas eredményekre tekinthet vissza. Mi magunk itt Magyarországon lépten nyomon tapasztalhatjuk a mi békekongresszusunkkal kapcsolatban, hogy a béke-mozgalom lassanként egész dolgozó népünket átfogja és áthatja. Sok tízezer és százezer polgárunk, aki azelőtt nem vett aktív részt politikai életünkben, a béke kérdésén keresztül jutott tudásra annak, hogy nem lehet tovább tétlen néző, hogy neki is csökkenve részt kell vennie

Hazánk belső helyzete

Rátértek most hazánk gazdasági helyzetére. Amint a fizetett országgyűlés a pénzügyminiszter elvtárs előterjesztéséből látja az 1953-as évi költségvetésünk bevételei oldalán 52.739.000.000 forint, majdnem 10 milliárd forint emelkedést mutat az 1952-es évvel szemben. Ez az emelkedés megfelel az 1952-es év gazdasági fejlődésének. A költségvetés egyensúlyban van, illetve 875 millió forint felesleggel zárul. A forint vásárlóértéke változatlanul szilárd. Pénzügyi helyzetünk szilárdságát és egyben dolgozó népünk áldozatkészségét mutatja a Harmadik Békekölcsön sikere. Ennek a kölcsönnek 1.300.000.000 forintra tervezett kibocsátási összegét nyolc nap alatt 37 százalékkal túljegyezték. A jegyzésben, melynek végösszege 1.781.000.000 forint, 3154.000 állampolgárunk vett részt, jóval több, mint ahány család van országunkban. A Békekölcsön sikere hazánk megnövekedett gazdasági erejének és népünk politikai egységének örvendtes megnyilvánulása.

Közölhetem a fizetett országgyűléssel, hogy a jövő hónap 20-án befejeződik a Szovjetunióval fizetendő jóvátétel. Annak idején az elcséges hírverés azt állította, hogy a jóvátétel kibírhatatlan terhet ró vállainkra. Híja a Szovjetunió nagyelköcsönnek, amely a jóvátétel összeg jelentékeny részét elengedte és a maradék teljesítésének idejét hat évről nyolc évre meghosszabbította; ezt a kötelezettségünket becsülettel teljesíteni tudtuk. Ugyanakkor a Szovjetunió baráti és önzetlen segítségével sikerrel és gyorsan építhettük szocialista jövőnket.

Ipar

Ipari termelésünk ez év 11 hónapja folyamán termékeknek megfelelően egyenletesen és erőteljesen fejlődött. Széntermelésünk az idén 22,2 százalékkal, bauxit termelésünk 58 százalékkal, nyersolajtermelésünk 18,4 százalékkal, alumíniumtermelésünk 16,2 százalékkal, timföld termelésünk 22,5 százalékkal, acéltermelésünk 14,1 százalékkal, villamosenergiatermelésünk 20,3 százalékkal nőtt meg. Ipari termelésünk ebben az évben a ta-

a béke megvédésében és ezen keresztül mindazoknak a vívmányoknak és eredményeknek a biztosításában, melyeket népi demokráciánk létrehozott. A béke-mozgalom nálunk olyan rétegeket is mozgósított és magával ragadott, amelyekhez egyedül politikai agitációval nehezen tudtunk volna hozzáférni. A régi értelmiség jelentékeny része, amely még nemrég várakozóan, vagy éppen kételkedően állott célkitűzéseinkkel szemben, a béke kérdésén keresztül értette meg, hogy az ő helye a mi oldalunkon van s hogy a békevédelemmel saját jóléteért érdekeit saját jövőjét is védi.

Ugyanez tapasztalható nemzetközi méretekben is. A legutóbbi békefelhívást már 600 millió ember írta alá szerte a világon. Az imperialisták, akik kezdetben guny, nyál- és megvetéssel beszétek az aláírási-kampányokról, kezdenek meggyőződni róla, hogy a béke-mozgalom hatalmas erő, amely egyre inkább keresztjei terveiket. Ezt mutatja az a késégybeeséi erőfeszítés, amellyel meg akarták akadályozni a béke híveinek bécsi világkongresszusát. De a letartoztatások az úllevelek kiadásának meglagadása nem használtak. — Bécsben mégis összeült a népek békekongresszusa, hogy megszerveze a további harcot a háború ellen s a békét követő százmilliók szorosabb összekövéséé. A kongresszuson természetesen ott vannak a mi képviselőink is, hogy hallgassák a magyar dolgozó nép lelkét követelő és békét védő hangját.

viszonyítva — ha december hónap folyamán is teljesítjük terveinket — 22 százalékkal növelszük. Ez a szám a terv globális teljesítésére vonatkozik. Ezen belül a terv egyes célkitűzéseinek túltejesítése mellett vannak lemaradások is.

A szén az a helyzet, hogy az idén az eredeti terv szerint 18,5 millió tonna szén-t kivántunk termelni. Évközben azonban kiderült, hogy bár ez a mennyiség a tavalyihoz képest 3,2 millió tonna emelkedést jelent, ennél is többre volna szükségünk. Ezért került szénbányászati vállalkozásainkat, hogy ki-séreljék meg az eredeti tervet még 400 ezer tonnával megemelni. Az elvtársak ezt meg is ígérték. Az évnek még nincs vége. Lehet, hogy az egész 400 ezer tonna tervfeletti többlet nem lesz meg, de több mint a fele meg lesz. Persze nagy szolgálatot tennének érdek bányászaink népgazdaságunknak, ha mind a 400.000 tonnát kitermelnék.

Most öt éves tervünk harmadik esztendejének befejezése előtt állunk. Meg lehet állapítani az eddigi eredmények alapján, hogy felelt az öt éves tervünk eddigi célkitűzéseit teljesítettük, sőt például a szénnél túltejesítettük. A széntermelés üteme a következőképpen fest: 1949-hez képest 1950-ben széntermelésünk másfélmillió tonnával emelkedett. A következő évben az emelkedés kétmillió tonna volt. Az idén az emelkedés 3,2 millió tonna, az év közben felelt terv szerint 3,6 millió tonna. Jövőre az emelkedés már 4,6 millió lesz. Használó a villamosenergia, a cement és a többi alapanyagok termelése is. Ismétlem, a fentemelt öt éves tervünk által előírt ütemnek gyárjaink fejlődése a harmadik esztendő végén egészen megfelelő és nehéziparunk fejlődése ezen belül valamelyest meg is haladja a fentemelt terv által előírt tempót.

Megjegyzem, hogy az amerikai sajtó, élén a New York Times, gazdasági eredményeinkkel kapcsolatban szerényen arról beszél, hogy Magyarország gazdasága csödbe jutott. Az imperialista éhes disznó

makkal álmodik — mondotta Rákosi elvtárs, majd rámutatott arra, hogy széntermelésünk fejlődésének irama a tőkés országokéhoz képest így is gyors. Ezután így folytatta:

Olajtermelésünk felfelé ívelő vonalat mutat, de itt is van egy kis lemaradás a terv mögött. Ennek oka az, hogy az új olajmezők termelését vissza kellett tartani, mert még nem tudtuk elég gyorsan biztosítani az olajforrásokhoz szükségeses szállítás eszközöket.

Tervteljesítésünk hátrahagyta, hogy a szocialista munka- verseny kérdését helyenként elhanyagolták. A gépek jobb használatára, a munka jó megszervezésére, a munkafegyelm területén is még mindig sok a kívánivaló.

Tervteljesítésünk hátrahagyta, hogy a szocialista munka- verseny kérdését helyenként elhanyagolták. A gépek jobb használatára, a munka jó megszervezésére, a munkafegyelm területén is még mindig sok a kívánivaló.

Az öt éves terv folyamán irányítottuk arra, hogy az ipari decentralizáljuk, vidékre helyezzük le. Ennek első eredményei abban mutatkoznak, hogy 1938-ban az ország gyárjainak munkásságának 62 százaléka volt Budapesten ma pedig 56,7 százaléka. A vidék iparosodását mutatja, hogy 1938-at száznak véve, az ipari munkásság száma Pest és Bácskiskun megyében 456, Szolnok megyében 312, Fejér megyében 306, s Hajdú-Bihar, Heves, Komárom megyében is megduplázódott. A tervgazdálkodás folyamán a koncentráció azzal jár, hogy 1938-ban meglévő 3900 vállalat helyett, melyeknek 87 százaléka száz munkásnál kevesebbet foglalkoztatót, az idén 1339 vállalat maradt, amely azonban majdnem kétszer annyi munkást foglalkoztat, mint 1938-ban.

A magyar ipart az 1952. évi terv jó befejezése mellett az 1953-as évi terv foglalkoztatja. A jövő esztendőre iparunk termelését 16 százalékkal akarjuk megemelni. Ennek a célkitűzésünknek megfelelően, hogy első sorban az alapanyagok termelését növeljük, a szén, a nyersvas, az acél, a nyersolaj termelése ennél sokkal magasabb lesz. A szén termelését 4,6 millió tonnával akarjuk megemelni. Ez a szám 24 százalékos emelést jelent. Hogy milyen gyorsirányú e a fejlődés annak jellemzésére megemlítem, hogy az idej és a jövő év széntermelésének emelkedése nagyobb, mint az 1938-as esztendő egész széntermelése. A szén közül legjobban a kokszolható fekete szén termelését fejlesztjük. A terv itt majdnem 50 százalékos növekedést ír elő. Acél-nyersvasunk termelése 44 százalékkal növekszik. Az elektromosenergia 28 százalékkal, nyersolajtermelésünket 25 százalékkal fogjuk fokozni. Alumíniumter-

(Folytatás a 3. oldalra)

Rál

(Folytatás)

melésünk 51 s földtermelésünk emelkedik. Ez mutatják, hogy ipari területünk fejlődése az új tervesítésének egyik a hátralevő iparok, amely radva a terv a lemaradást teljesítésével különösen nagyri arra, hogy meg az elmu hónapjának a minden erőt fejlesztésre összemiat elhany termelés előke velkezében a erősen elmarad képest és rossz napokon át m teljesítés szám A mi iparunk még mindig, holtesen ritmik hónap első de lemaradás, amiban túlórázással val igyekvünk jóan ismétlődik vekenél. Jelentésvendő termésvé elején törté tervév végén ke túlórázással így Rákosi elvtárs között a szénb val, majd így t

Gazdasági szükségessé tette területék jobb a nagy miniszterekre bontjuk. A bevált és továbbni. Jelenleg 3 ill van szervezés a minisztérium, zását gyorsan teszi szükségessé minisztérium, münket és f össze és a kolrium, amely kdesének ütem meggyorsítani.

A vaskohnek gyors ütem, hogy mielőbb a Sztálin-Vasmi gyorsirányú a szati üzem Uzembe kell he villamoserőművezzünk az Mindezekkel a zésekkal párh kell építenünk számára a lak anyagiipar fejle zamosan növeltőanyagipart, mentipart és l az építés alatt l

Mint speleltek, hogy fektessünk azo meknek tervelylek külkereskeünk szponltns fontosságú velkezében, m téri erősen te zőgazdasági terjút és nagymenlünk takarm akarjunk, hogy münkben törté velkezében es földről jövő ny importunk akk hiányt az ipari pótolnunk.

Ezért k hogy az olyan ségü vas- és g mek, mint a MAVAG, a Belóghiu-Dej Hajógyongyár, mely portunk szemp

kán

Rákosi elvtárs beszéde az országgyűlés új ülészakán

(Folytatás a 2. oldalról)

mondotta majd rámutatott termelésünk fejlődésének gyors. Ez felfelé ivelő út is van egy érv mögött. En az új olajmezsza kellett tar- tuduk elég az olajforra- tes szállító esz-

sünk hátrál- cialista munka- helyenként el- képek jobb ki- ka jó megszer- tegelem terén- sok a kívánni- sünk hátrá- az idej aszály- zdaság taglajá- kitértek. Emei- k a gazdasági- jervünk az- kítűzött; reá- és hája mun- iségünk közös- nyegében meg- nyolást te- az úton, hogy- rendelkező me- zőgazdál- rendkező- változtassuk. A- en gyorsabban- az a szektora- közőket gyárt- szási javakat- 1953-ban a- lesz.

ráltása, össz- rátsága, gyár- des ügy mu- 1938-ban egy- 525 munkás- munkánál töb- vállalatokban- a munkásság- százaléka. Az- mezőgazdasági- munkás- és- meghaladja- kétszáz. yamán irányt- az ipart de- re helyezzük- dményei ab- hogy 1938-ban- munkásság- Budapest- százaléka. A- mutatja, hogy- ve, az ipari- és Bács- Szolnok- megyében- Heves, Ko- is meg- tervgazdál- koncentráció- 38-ban meg- helyett, me- száz mun- foglalkozta- állalat ma- maind meg- ást foglal- az 1952. évi- mellett az- alkotta. A- parunk ter- al akarjuk- célkitűzé- hogy első- termelé- nyersvas- termelés- b lesz. A- millió tonná- elni. Ez a- emelését je- sramú ez- nemzésére- idej és a- nek emel- az 1938-as- melése. A- n a kok- termelését- majd nem- est ir elő- felése 41- Az elek- szalálékkal- iniumter- talon)

melésünk 51 százalékkal nő. Termelésünk 27 százalékkal emelkedik. Ezek a számok azt mutatják, hogy tovább folytatjuk ipari termelésünk alapanyagainak fejlesztését.

Ezek a célkitűzések magasak, de elérhetők, sőt túlteljesíthetők. Az új tervszándék jó megkezdésének egyik előfeltétele, hogy a hátralevő két évben azok az iparok, amelyek le vannak maradvá a terv teljesítésében, ezt a lemaradást erejük teljes megteremtésével behozzák. Emellett különösen nagy súlyt kell helyezni arra, hogy ne ismétlődjen meg az elmúlt esztendő utolsó hónapjának az a hibája, hogy minden évről csak a terv végbevezetésére összpontosítottak és emiatt elhanyagolták a januári termelés előkészítését. Ennek következtében a januári termelés erősen elmaradt a decemberihez képest és rossz halása hosszú hónapokon át mutatkozott a terv teljesítés számaiban.

A mi iparunk általános hibája még mindig, hogy nem tud egyenletesen, ritmikusan termelni. A hónap első dekádjában nagy a lemaradás, amit az utolsó dekádban túlórázással, rohammunkával igyekeznek behozni. Hasonlóan ismétlődik a negyedévi tervnél. Jelentkezik ez az egész esztendő termelésében, ahol az év elején történt lemaradást a terv végén kapkodó munkával, túlórázással igyekeznek pótolni.

Rákosi elvtárs ezután foglalkozott a szénbányászat feladataival, majd így folytatta:

Gazdasági életünk fejlődése szükségessé tette, hogy az egyes területek jobb átlógása céljából a nagy minisztériumokat kisebbekre bontsuk. Ez a módszer jól bevált és tovább fogjuk folytatni. Jelenleg 3 ilyen minisztérium van szervezés alatt: a vegyipari minisztérium, melynek létrehozását gyorsan növegyiparunk teszi szükségessé, a felsőoktatási minisztérium, mely 27 egyetemünket és főiskolánkat fogja össze és a kohászati minisztérium, amely kohászatiunk fejlődésének ütemét van hivatva meggyorsítani. Ezeknek a szervezés alatt levő minisztériumoknak költségvetése már a pénzügyminiszter elvtárs előterjesztésében szerepel.

A vaskohászat fejlesztésének gyors üteme megköveteli, hogy mielőbb üzembe helyezzük a Szálán-Vasművet, meg kell gyorsítanunk a Diósgyőri Kohászati üzem rekonstrukcióját. Üzembe kell helyoznunk új, nagy villamoserőműveket, be kell fejeznünk az Inotai Erőművet. Mindezekkel a nagyipari építkezésekkel párhuzamosan meg kell építenünk az ott dolgozók számára a lakásokat. Az alapanyagipar fejlesztésével párhuzamosan növelnünk kell az építőanyagipart, különösen a cementipart és be kell fejeznünk az építés alatt lévő új cementgyárakat.

Mint speciális feladat jelentkezik, hogy különös súlyt fektessünk azoknak a nagyüzemeknek tervteljesítésére, amelyek külkereskedelmünk, exportunk szempontjából bírnak különös fontossággal. Az aszály következtében, mint erre rá fogok térni, erősen lecsökkentettük mezőgazdasági termékeink exportját és nagymennyiségben importálnunk takarmányt. Ha nem akarjuk, hogy külkereskedelmünkben történt változások következtében csökkenjen a külföldről jövő nyersanyag- és gépiportunk, akkor az így előálló hiányt az ipari exporttal kell pótolnunk.

Ezért különösen fontos, hogy az olyan országos jelentőségű vas- és gépipari nagyüzemek, mint a Ganz Vagon, a MAVAG, a Beloiannisz, a Georgiu-Dej Hajógyár, a Győri Vagongyár, melyek nemcsak exportunk szempontjából, de szocialista iparunk fejlesztésénél is jelentősek, feltétlenül teljesítsék, sőt lehetőleg túlteljesítsék tervüket.

Gyakran tapasztaljuk, hogy gyáraink húzódnak az exportra menő rendeletektől. Ez a helytelen politika természetesen megbosszúlja magát, mert hisz ugyanazeknek az üzemeknek nyersanyag és gépeltelése jelentékeny részben attól a behozattól függ, melyet az exportunk, árukivitelünk tesz lehetővé. Ismétlem, ezen a téren változtatni kell az eddigi káros és helytelen gyakorlaton. Változtatni kell azon is, hogy a mennyiségi számok elérése érdekében elhanyagolják a minőséget. Nekünk tervünket nemcsak mennyiségileg, de minőségileg is meg kell javítanunk. Meg kell javítanunk népgazdasági tervszándékunk munkáját, mert ezen a téren is az 1952-es év folyamán komoly hiányosságok mutatkoztak.

Gazdasági életünknek még nem erős oldala a tervfigyelmen, amit a tervüket nem teljesítő iparok és üzemek nagy száma mutat. Gazdasági vezetőkünk igazgatóink egyrésze a nehézségek láttán gyakran megtorpan, nem mer keményen kiállni, nem követeli meg a figyelmet, a takarékoskosságot, a minőséget, igyekszik a munka könnyebb végét fogni. Nem szereli, ha a hibákra rámutatnak s ezért elfojtja az alulról jövő kritikát. Ezek a jelenségek népi demokráciánk más területén is megvannak, s mindenütt fel kell lépünk ellenük.

Es harcolnunk kell az öncélűséggel, a látszateredményekkel való hivatkozások, a gondatlansággal, az éberség hiánya ellen, az ellen a megnyugvó hangulat ellen, hogy a dolgok úgy is jól mennek. Ha nem lépünk fel az ilyen jelenségekkel szemben, nem fogjuk az előttünk álló feladatokat jól megoldani.

Végül feltétlenül meg kell javítanunk biztonsági berendezéseinket, munkásvédelmi berendezéseinket és gondoskodnunk kell arról, hogy mindazokat a rendszabályokat, amelyeket dolgozóink egészségvédelmére hoztunk, pontosan be is tartsuk. Ez a kérdést az idén ismételtelen felvetettük de meg kell vallani, hogy eddig nem sikerült a megfelelő eredményt, vagy éppen fordulatot ezen a téren elérnünk. Ezért fokozottan meg kell követelnünk minisztériumainktól, igazgatóinktól, hogy a biztonsági berendezéseket az egészségvédelmi intézkedéseket megvalósítsák. Pártszervezeteink, szakszervezeteink, DISZ-istánk egyik legfontosabb feladata legyen az üzemekben, hogy ezeknek a rendszabályoknak a megvalósítását ellenőrzék és lépjenek közbe ott, ahol e téren mulasztást tapasztalnak.

Jövő évi tervgazdálkodásunk megvalósítására 146.000 új munkaerő beállítása válik szükségessé. Ez a szám mutatja, hogy a munkaerőszükséglet messze túlhaladja a felnövő munkaképes évről számát. Erdemes ezzel kapcsolatban rámutatni arra, hogy Angliából, mely pedig büszkén „jóléti államnak” nevezi magát, ennek az évnek első felében 100.000 ember vándorolt ki, mert nem tudta megélni otthon biztonságosan. Olyan gazdaság országban, mint Hollandia, állami segítséggel és támogatással küldik évente külföldre a kivándorló ifjúság tízezeit, mert az országban nem tudnak számukra munkát és megélhetést biztosítani.

Az 1952-es termelési számok iparunk hatalmas fellendülését mutatják. Mutatják ipari munkásságunk és technikai értelmiségünk jó munkáját is. De amikor az eredményeket felsoroljuk, hálásan kell megemlékeznünk arról a sokoldalú, önzetlen segítségéről, melyet felszabadítottunk, a baráti Szovjetunió változatlanul nyújt nekünk. A szovjet

tapasztalatok kimeríthetetlen tárháza szinte korlátlanul rendelkezésünkre áll és felbecsülhetetlen támogatást jelent szocialista építésünkben. Fokozódik annak a kölcsönös segítségnek a jelentősége is, mely a népi demokráciákkal egyre inkább nő és amely egyre komolyabb segítséget jelent gazdasági fejlődésünkben.

Mezőgazdaság

Rátérek most mezőgazdasági termelésünk alakulására. Növénytermelésünket rendkívül hátrányosan befolyásolta a kedvezőtlen időjárás és ennek következtében a mezőgazdaság eredménye jelentősen elmaradt tervelőirányzatunkhoz képest. Ismertes, hogy májusban hozsantartó erős fagyok voltak, június végétől kezdve pedig hét héten keresztül olyan aszály és hőség uralkodott, amelyre a meteorológiai intézet megállapítása szerint ebben a században nem volt példa. Összességében október és november hónapokban majdnem kétszer annyi eső esett, mint a sok évi átlag. A fagy és az aszály kedvezőtlenül befolyásolta a gabonatermést és rendkívül nagy károkat okozott a kapásnövényekben. Az őszi esők zavarták a betakarítást, megnehezítették az őszi vetést, a mélyszántást, a jövő tavaszi munkálatok előkészületeit. A károk, amelyek a rossz időjárás okozott katasztrófák mellett, mint ahogy katasztrófát jelentenek a szomszédos Jugoszláviában, ahol most valóságos éhínség dúl és a parasztok százai jutnak kol-dusbotra.

A mi államunk azonban a dolgozó nép állama, és mint ilyen, jól szervezett, erős, előre-látó állam, amely egy sor rendszabállyal nemcsak közelítünk ki biztosította, hanem az időjárás okozta nagy károkat ellenre gondoskodott népgazdaságunk zökkenőmentes fejlődéséről is. Ezekhez a rendszabályokhoz tartozik, hogy igen jelentős mértékben csökkentettük élelmi-szerkevitűnket, ugyanakkor a baráti országokból, elsősorban a Szovjetunióból jelentékeny mennyiségű takarmánygabonát és abraktakarmányt vásároltunk. Ez lehetővé tette, hogy csökkent-sük a kukorica- és burgonyabe-szolgáltatás mértékét és ezáltal enyhítettük a dolgozó parasztság helyzetét. Több mint 300 millió forint értékben meghosszabbítottuk a mezőgazdasági hiteleket és sokmillió forint új támogatást nyújtottunk vetőmag vásárlására és hasonló célokra. Végül de nem utolsó sorban meg-erősítettük azokat a tartalékokat, melyeket az előző évben gyűjtöttünk.

Ezeknek a rendszabályoknak a segítségével sikerült elér-nünk, hogy bár 1950-ben is szárazság sújtott bennünket, az idél aszály ellenére biztosítani tudjuk közelítésünket. Mindjárt hozzá kell tennem, hogy a fagyvár és aszály mellett is sokkal jobb lehetett volna idei termelésünk, ha a korszerű földművelés, a modern agrarotechnika szabályait betartottuk volna. Az idén májusban a Német Demokratikus Köztársaságból mezőgazdasági szakértők jáltak nálunk. A német elvtársak nem győztek esodállkozni azon, hogy ilyen alacsonyok a mi terméseredményeink. Ezeknek az alacsony eredményeknek fő okát a rossz trágyakezelésben látták. Lényegnyomon felhívták figyelmünket a helytelen trágyakezelésre, melynek következtében a földbe már értékét veszített, gyakran szinte csak szalmából álló trágya kerül. A német elvtársak véleménye szerint egyedül a helyes trágyázás következtében — melynek végrehajtása úgyszólván semmi befektetést, vagy munkatöbbletet nem igényel — 25-30 százalékkal meg tudnók emelni terméshozamunkat. Rámutattak ezek az elvtársak ar-

ra, hogy kevés figyelmét fordítunk a vetőmag megválasztására, a mélyszántásra.

Amikor októberben a Német Demokratikus Köztársaságban jártam, magam is meggyőződtem róla, hogy bár az ottani földek általában gyengébbek, mint nálunk és bár az időjárás az idén a Német Demokratikus Köztársaságban sem volt valami kedvező, mégis holdankint 16,5 mázsa búzát arattak. Cseh-szlovákiában, amely szintén szenvedett a fagykártól és aszálytól, különösen a szlovákiai részen 13 mázsa volt holdankint az átlagos búzatermés. Mindenki tudja és az újságok számtalan példát hoztak fel rá, hogy nálunk is azok a szövetkezetek és egyéni parasztok, melyek betartották a növényápolás és az agrarotechnika szabályait, az idej fagy és aszály ellenére kimagasló eredményeket értek el.

Az elmondottakból következik az hogy minden erőnket meg kell feszíteni, hogy emeljük növénytermelésünk és általában mezőgazdaságunk hozamát és igyekezzünk utolérni e téren a többi nálunknál haladottabb népi demokráciák eredményeit. Különösen fontos, hogy az idej gabonavetés tervét, melynek teljesítéséhez a rossz időjárás következtében néhány százaléka még hiányzik, az utolsó holdig teljesítsük. A felszabadult idő ismételtelen előfordult, hogy az őszi búzát kénytelenek voltunk részben december végén, sőt január első felében vetni és megfelelő talajelőkészítés és a kedvező időjárás mellett ez a késői vetés a terméseredményt alig befolyásolta. Most is azt kell tennünk, hogy az utolsó holdig elvessük mindazt az őszi gabonát, ami terülnk előir.

Kedvezőbb képet mutat állatenyésztésünk fejlődése. Ez részben annak következménye, hogy a tavalyi jó termés hatására állatállományunk megnövekedett. A rossz takarmánytermés következtében most komoly gondot okoz a megnövekedett állatállomány áttelitelése. Vigyáznunk kell, hogy a rendelkezésünkre álló takarmány gondosan őriztük meg takarékoskodjunk a meglévővel és biztosítsuk, hogy az állatállomány addig is, míg újra zöldtakarmánnyal táplálhatjuk, ne csökkenjen.

Be kívánok számolni a mezőgazdasággal kapcsolatban a falu szocialista átépítésének kérdéseiről is. A termelőszövetkezeti mozgalom az 1952-es esztendő folyamán egyenletesen fejlődött. A termelőszövetkezetek és csoportok száma 658-cal nőtt. 92.400 dolgozó paraszti család 713.500 kat. hold szántóterülettel lépett a szövetkezeti termelés útjára. Hazánkban jelenleg 5.315 termelőszövetkezet és csoport működik. A termelőszövetkezetek szántóterülete 2.213.000 kat. hold. Ez az ország szántóterületének 22,8 százaléka. Ehez hozzájárul még a termelőszövetkezeti tagok háztáji gazdasága, mely 178.000 kat. hold, az ország szántóterületének 1,8 százaléka. A 318.500 főt kitevő termelőszövetkezeti család kezén van, tehát jelenleg az ország szántóterületének 24,6 százaléka, majdnem negyede. A termelőszövetkezetek ösztérülete (szántó, szőlő, legelő, stb.) 2.606.000 hold, összes tagjainak száma 446.900.

Az állami gazdaságok, tangazdaságok és célgazdaságok szántóterülete 1.190.000 kat. hold, az ország szántóterületének 12,7 százaléka. Ez a szám már meghaladja azt, amit az állami gazdaságok elé az ötvenes tervben célul kitűztünk. A növekedés oka részben az, hogy az állami gazdaságok átmenetileg megművelésre átvettek olyan földeket, melyeket a kétféle ipari munkások ajánlottak fel, vagy kulákoktól vettek át és amelyek azonban nem voltak a termelőszövetkezetekbe beilleszthetők. Kézenfekvő, hogy ezeket a járulékos

területeket a lehető leggyorsabban a szövetkezetek kezére kell juttatni. A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok szántóterülete együttvéve az ország szántóterületének 37,7 százalékát teszi ki.

A termelőszövetkezetek állatállománya erőteljesen megnövekedett. 1950 februárjában a termelőszövetkezetek közös sertésállománya 46.400 darab volt és az idén októberre 522.000-re nőtt fel. A szarvasmarha ez idő alatt 19 ezerről 151.000-ra, a juhállomány 41 ezerről 274.000-re növekedett. Erőteljesen megnőtt az állami szektor állatállománya is. Az ország sertésállományának 19,6 százaléka, szarvasmarhaállományának 11,1 százaléka volt az állami szektor kezén.

A termelőszövetkezetek fejlesztésénél vigyázunk arra, hogy a fejlődés ne legyen gyors. A főszólyt inkább a meglévő szövetkezetek fejlesztésére, megerősítésére, vezetőinek jobb kiképzésére, a munkafolyamatok jobb megszervezésére, a munkafegyverem javítására fektetjük. Ezt a politikát tovább is folytatni fogjuk. Ennek a helyes fejlesztési politikának következménye hogy bár a szövetkezetek jövedelmét az idej rossz időjárás természetesen károsan befolyásolta, a szövetkezetek egészséges fejlődésének irama ettől nem szenvedett és a termelőszövetkezetek változatlanul nagy vonzást gyakorol az egyéni parasztokra. A termelőszövetkezetek mintegy 85 százalékanak földjét nagyzemelti gazdálkodásra alkalmas területre tagosítottuk. A termelőszövetkezetek nagysága is növekedik. Már 357 olyan szövetkezetünk van, amely ezer kat. holdnál nagyobb szántóterületen gazdálkodik. Termelőszövetkezeti közösgéink és városaink száma az idén 439-ről 665-re emelkedett. Termelőszövetkezeti várossá lett pl. Békéscsaba, vagy Orosháza és alig van ma az országnak olyan községe, melynek határában ne volna termelőszövetkezet.

Termelőszövetkezeiteink megerősítésében, de mezőgazdasági termelésünk fejlesztésében is az egyik legfontosabb tényezőzt a gépállományok jelentik. A gépállományok az év folyamán komoly fejlődésen mentek keresztül. Az év első kilenc hónapjában 326 százalékkal több traktor és motorturunkát végeztek, mint az 1951-es esztendő hasonló időszakában. Ennek dacára a gépállományok távolról sem teljesítették a rájuk háruló feladatokat, nem teljesítették tervüket sem. Munkájuk gyakran szervezeten, könyvvitelük és elszámolási rendszerük megbízhatatlan és rengeteg panaszra ad okot. Ugyanakkor sok a panasz a gépállományok munkájának minőségére, a gépéki kiharaszolási fokára is. A hiba elsősorban a földművelésügyi minisztériumban és a gépállományok vezetésében van. A gépállományok munkáját sürgősen meg kell javítani, mert 1953-ban fokozott feladatokat bíznunk rájuk. Így a gépállományok meg akarják duplázni az univerzális traktorok számát. A kombájnos számát meg akarjuk háromszorozni. A kultivátorok és aratógépek számát egyharmaddal akarjuk növelni. A gépállományok 1953-as felszerelése olyan lesz, hogy a termelőszövetkezetek összes alapvető találmunkáit el tudja végezni, ha jól dolgozik.

A mezőgazdaság jövő évi fejlesztési tervében fontos szerepet játszik állatállományunk minőségének további feljavítása. Erre a célra 12.000 fajállati bősésünk a mezőgazdaság rendelkezésére. Tovább fejlesztjük az inari növények és új kultúrák termelését. A gyapotterületet 38 százalékkal, a rizsterületet több mint 25 százalékkal kívánjuk emelni.

Az idej aszály újra előtérbe állította az öntözés kérdését. Bár jelenleg már hatszor akkora felületet öntözhetünk, mint az idej aszály előtérbe állította az öntözés kérdését. Bár jelenleg már hatszor akkora felületet öntözhetünk, mint az idej aszály előtérbe állította az öntözés kérdését.

(Folytatása a 4. oldalon)

